

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse.
- 2) Anglofranchise Ltd og Yuliya Bugrey bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 6.9.2021.

Rettens kendelse af 20. juli 2022 — Sanoptis mod EUIPO — Synoptis Pharma (SANOPTIS)**(Sag T-30/22) ⁽¹⁾****(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af registreringsansøgningen – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2022/C 359/92)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Sanoptis Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat S. Rost)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO:* Synoptis Pharma sp. z o.o. (Warszawa, Polen)**Sagens genstand**

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 850/2021-4).

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Sanoptis Sàrl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 119 af 14.3.2022.

Sag anlagt den 7. maj 2022 — Aziz mod Kommissionen**(Sag T-266/22)**

(2022/C 359/93)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (ved advokat L. Cuschieri)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

— Europa-Kommissionens afgørelse nr. Ares(2022)3227480 af 26. april 2021 om ikke at berigtige personoplysninger om sagsøgeren i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾ annulleres.

- Det fastslås, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet myndighederne har indledt to sideløbende straffe- og civilretlige sager mod sagsøgeren vedrørende de samme faktiske omstændigheder på grundlag af vedkommendes personoplysninger, selv om sagsøgeren allerede er blevet frikendt ved en pakistansk domstol for de samme faktiske omstændigheder.
- Det fastslås, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 17, idet Europa-Kommissionen ikke gav sagsøgeren indsigt i forbindelse med behandlingen af personoplysninger, som vedrører ham. Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Kommissionens afgørelse nr. Ares(2022)2457760 af 1. april 2022 skal annulleres som følge af, at han derved ikke blev meddelt indsigt i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1725.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte artikel 18 i forordning (EU) 2018/1725 ved ikke at berigtige de personoplysninger, der vedrører sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725 ved ikke at give sagsøgeren indsigt i de personoplysninger, der vedrører ham.
3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte princippet om formodning om gennemsigtighed og videregivelse af oplysninger ved ikke at give sagsøgeren adgang til de personoplysninger, der vedrører ham, når der er indledt sideløbende straffe- og civilretlige sager mod ham. Sagsøgeren havde krav på at få udleveret de personoplysninger, der vedrører ham, i forbindelse med de verserende sideløbende straffe- og civilretlige sager.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

Sag anlagt den 18. maj 2022 — Aziz mod Kommissionen

(Sag T-286/22)

(2022/C 359/94)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (ved advokat L. Cuschieri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse af 16. maj 2022 om manglende meddelelse af oplysninger inden for den frist, der er fastsat i artikel 14, stk. 3, og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 (¹), annulleres.
- Det fastslås, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet myndighederne har indledt to sideløbende straffe- og civilretlige sager mod sagsøgeren vedrørende de samme faktiske omstændigheder på grundlag af vedkommendes personoplysninger, selv om sagsøgeren allerede er blevet frikendt ved en pakistansk domstol for de samme faktiske omstændigheder.
- Det fastslås, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1725, idet Europa-Kommissionen ikke har givet sagsøgeren adgang til de personoplysninger, der vedrører ham, inden for den fastsatte frist på tre måneder, og idet Europa-Kommissionen lod behandlingen af sagsøgerens anmodning om adgang til egne personoplysninger vare mere end tre måneder.